

SBOROVÝ DOPIS

Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Poděbradech

PROSINEC 2013

O skrytém králi

vánoční povídka

Byl jednou jeden král. A ten král to myslel se svou zemí dobře. Už při své korunovaci řekl: „Chtěl bych být králem pro vás, pro lidi. Všichni lidé v mojí říši jsou moji přátelé, budeme jako jedna rodina. Budeme se mít rádi.“

Když domluvil, přišli za ním jeho rádcové a ministři: „Rač prominout králi, ale ta řeč se ti moc nepovedla. Teď si všichni lotři v téhle zemi řeknou: 'Když král říká, že jsme jedna rodina, tak mu určitě nebude vadit, když budeme dál dělat, co děláme.' A co si řeknou slušní občané? Že je králi jedno, jestli jsou slušní nebo zlí. Vždyť říká o všech, že jsou jeho přátelé. Ne, králi“, říkali ministři a rádcové, „dobrým králem budeš jen tehdy, když se tě všichni budou bát. Zlé musíš přísně trestat a slušné chválit. Měli by se před tebou třást. Jak jinak bys chtěl ve své říši vládnout?“

Král byl ještě nezkušený, a tak se podle toho zařídil. Zůstal ve svém zámku a nikdo z celé říše ho neviděl. Ale všichni se ho báli, protože rádcové a ministři místo něj vládli tvrdou rukou. „O to se nestarej, králi, my to všechno zařídíme.“ Jen jednou za rok se král svému lidu ukázal. Ale ne každý k němu mohl, protože královi rádcové a ministři stáli před branou zámku a třídili poddané, kteří se tam tlačili. Jednomu řekli: „Co, ty jsi jenom obyčejný švec? A chtěl bys mluvit s králem? To nejde.“ Jiný chtěl krále poprosit o pomoc pro svou nemocnou rodinu. Ale rádcové mu řekli: „Máš ty vůbec ponětí, čím vším se král musí zabývat? Docela jinými problémy, než tyhle tvoje maličkosti. Radši trochu víc pracuj a pomůžeš si sám!“

A tak se do zámku dostalo jen několik málo lidí. Během cesty dlouhými chodbami a velkými zlatými sály ztráceli odvalu a jejich srdce bylo stále sevřenější. Když přišli do královského sálu, byly jejich oči oslněny nádherou. Po dlouhém koberci přišli až před zlatý trůn. Tam padli na kolena a klaněli se. Král jim řekl: „Co to děláte? Vstaňte přece, vždyť jsme přátelé, jsme jako rodina.“ Ale oni si mysleli, že si dělá legraci. A jak byli nesmělí a zaskočení, tak zapomněli, proč vlastně přišli.

Po čase si král řekl, že takhle to dál nejde a požádal svého věrného sluhu, aby mu obstaral roztrhané šaty žebráka. Oblékl si je a jedné noci se malými postranními dveřmi vykradl ven ze zámku.

Druhý den ráno nemohli krále nikde najít. Všichni na zámku byli rozčilení. Rádcové a ministři ovšem brzy vymysleli, co s tím. „Budeme dál dělat všechno, jakoby král byl

stále tady. Nikdo to přece nemůže zkontrolovat.“ Ale brzy se mezi lidmi začalo šuškat, že se na zámku něco stalo. „Prý je král mezi námi. Prý se objevil v hospodě a sedl si normálně ke stolu s obyčejnými lidmi a jedl s nimi.“ Jinde se říkalo: „Prý v tamtom domě pomohl jednomu člověku.“ A další, když potkali neznámého a neobyčejně milého člověka, začali přemýšlet, zda to třeba nebyl král. A celou zemi se začala šířit radost a očekávání. Jen rádcům a ministrům se to nelíbilo. „Úplně se pomátl“, říkali si: „dělá si z království legraci. Je jako žrác a pijan, stal se z něj vandrák a pobuda. Zahazuje se s obyčejným lidem. Musíme ho zneškodnit, dříve než nadělá ještě víc problémů.“ A vyslali muže, kteří po něm měli pátrat. Ti ho ovšem nemohli najít. A král byl šťastný: „Teprve teď jsem králem svých lidí. Jsem jako oni, oni jsou jako já. A chci mezi nimi zůstat. A kdo se umí dívat, ten mě pozná.“

V adventu a o Vánocích slavíme, že Král se rozhodl jít mezi lidi. Je to nečekané a pohoršující, a snad to i Boha v očích některých lidí zesměšňuje, že se jeho syn narodil tak, jak se narodil. Bůh sestoupil ze své slávy, jako onen král ze zámecké nádhery, do lidské všednosti, často neveselé. Tak proto je o Vánocích tolik radosti, zpěvu a chválení. Je to radost, že Bůh není daleko. Zpíváme přece: „Člověčenství naše/ veselme se/ ráčil vzít na sebe/ radujme se.“ Sám Boží Syn ví, jaké to je stát před palácem mocných a být odkázán na milost a nemilost jejich rádců a tajemníků. Sám Bůh uslyší: „A co jseš ty, nějaký tesař z Nazaretu? Co nás tu otravuješ.“ Sám Bůh prožije bezmoc vandráka, který nemá, čím by prokázal, že je králem. Buď mu to lidé uvěří a nebo ne.

V mnoha mýtech, vyprávěních a bájích musí lidé jít za bohy dlouhou cestou často plnou zkoušek. V Bibli je to jinak: Bůh jde za člověkem. Někomu možná vadí, že Bůh šel zrovna mezi ty nejobyčejnější. A chtěl by Božího Syna mít jen ve zlatě a ve slávě. Jenže Kristus je králem jinak než se nám líbí, přichází jindy než čekáme. To, že je králem, nevidí každý. O tom, že je král mezi lidmi se zatím jen šušká. Mnohý ho nepozná, ale kdo má oči otevřené a srdce vnímavé, tak ho vidět může.

„Boha nikdy nikdo neviděl, ale jestliže se milujeme navzájem, Bůh v nás zůstává a jeho láska v nás dosáhla svého cíle,“ píše Jan ve svém dopise (1J 4,12). Kde je tedy možné vidět Boha? Tam, kde se druhým přeje dobro. Tam, kde někdo dá šanci člověku, kterým každý pohrdá. Tam, kde má někdo na druhé čas, i na ty, kteří toho ještě moc nedokážou, i

na ty, kteří třeba nikdy nic moc nedokážou. Tam, kde se pomůže cizinci, kde domácí zklamali. Tam, kde ošetří životem zmláceného. Tam, kde se někdo odpovědně stará o ty, co mu byli svěřeni. Tam, kde jeden druhého vnímá a slyší a chce pochopit. Tam, kde se pomáhá zvládat strach a úzkost. Tam, kde se odpuští. Tam, kde se rozdává radost. Tam všude a mnohde jinde lze uvidět Krále. Tam je možné být alespoň na čas v Jeho království.

Připadá vám to pro Boha málo božské? Že jsou to docela obyčejné věci? Ano, ty nejdůležitější pro Boha jsou ty docela obyčejné věci.

Kalendář

Bohoslužby - 2. adventní neděle
(neděle 8. prosince, 9:45)

Ekklesiá – Maratón psaní dopisů
(středa 11. prosince, 19:00, Ekklesiá)

Večer Ekklesiá s Martinem Balcarem,
viz pozvánka na str. 3.

Vánoční setkání mládeže poděbradského seniorátu
(pátek 13. prosince, 18:00)

Bohoslužby – 3. adventní neděle
(neděle 15. prosince, 9:45)

Koncert pro Diakonii
(neděle 15. prosince, 18:00)

Koncert Pěveckého sboru Gymnázia
pro Diakonii v Libici nad Cidlinou.

Bohoslužby – 4. adventní neděle
Vánoční divadlo dětí
(neděle 22. prosince, 9:45)

Bohoslužby – Štědrý den
(úterý 24. prosince, 16:00)

Bohoslužby – Boží hod vánoční
(středa 25. prosince, 9:45)

Bohoslužby s večerí Páně.

Bohoslužby
(neděle 29. prosince, 9:45)

Sborový den s Antonínem Plachým
(neděle 9. února)

Rozhovory o budoucnosti sboru

Martin FÉR

V minulém sborovém dopise jste se mohli dočíst o aktuálním dění ohledně Zákona o majetkovém narovnání mezi státem a církvemi. Bylo to hodně o penězích. Peníze ale nejsou vše. Podstatnější je, zda víme, kdo jsme, zda přemýšlíme o tom, co je pro nás důležité jako pro křesťany, evangelíky, z Poděbrad a okolí. Zda víme, co nám sbor dává a co my dáváme sboru. Naše církve si uvědomuje, že dříve než odpovíme na otázku jak naložit se získanými penězi, tak musíme přemýšlet právě o těchto základních otázkách.

Synod naší církve podnítl ve všech sborech a seniorátech sérii rozhovorů o životě a budoucnosti sborů. Rozhovory mají na konci ledna vyústit ve vytvoření představy jednotlivých sborů o vlastní budoucnosti. Na základě odpovědí sborů pak seniorátní výbory vypracují strategii seniorátu a z ní pak vznikne strategie pro celou církev.

Na základě této výzvy rozhodlo naše staršovstvo o uspořádání série sezení o některých nedělích po bohoslužbách ve sborovém sále Ekklésia. Rozhovory se konaly již dva a ohlasy jsou navescrz pozitivní a mnozí jsou mile pře-

kvapeni, že se taková debata daří. Zásahu na tom má také psycholožka Bohumila Baštecká, která naše rozhovory vede a důsledně nás směřuje k tomu, aby naše odpovědi nezůstávaly na povrchu.

Rozhovor první - charakteristika sboru

V rámci prvního rozhovoru jsme se snažili popsat náš sbor. Za pomoci tzv. SWOT analýzy jsme se pokusili vypracovat odpovědi na tyto otázky: co se ve sboru daří (v čem jsme silní) a co se nedaří (slabiny), jaké jsou kolem nás příležitosti a co nás ohrožuje. Zde jsou odpovědi, které zazněly:

Silné stránky: pravidelná setkávání (bohoslužby, kavárnička); jsme v místě bydliště (snadno dosažitelní); patříme sem; kázání, písně; setkávání, sdílení; večere Páně.

Slabé stránky: malá otevřenost ven; křesťanská misie - vnitřní, vnější; malá znalost o víře; neumíme oslovit lidi zvnějši; malá propojenost mezi generacemi.

Příležitosti: neokázalé společenství; nenásilí, laskavost; prostory pro aktivity; tématické zájezdy; propojení se životem obce; individuální přínos členů sboru.

Rizika: stárneme (budou chybět děti, peníze); mediální masáž zdůrazňující konzum; individualismus (přednost vlasního zájmu); závist za restituce.

K výše uvedenému následoval zajímavý rozhovor, který je zde jen těžko reprodukovat. Z rozhovoru ale vyšlo to podstatné pro další směřování: důraz na "vyznačkovost", jsme tu proto, že "kážeme Krista" – to je to, co můžeme nabídnout a co zároveň vytváří společenství. Vlastní víru potřebujeme posílit (vnitřní misie) a pak můžeme nabídnout i něco ostatním.

Rozhovor druhý - svědectví

Druhý rozhovor se točil kolem slova „svědectví“ (řecky „martyria“ – jeden ze čtyř základních znaků církve). Tentokrát jsme hledali odpovědi na tyto otázky:

1. Co pro mě znamená moje víra ve všedním i svátečním dni?

2. Co pro mě znamená svědectví? Čím svědčím o tom, že jsem křesťan/ka (sám pro sebe, ve své rodině, ve svém okolí)?
3. Co od sboru (včetně faráře, staršovstva a sebe) potřebuji, abych se cítil/a povzbuzen/a ve víře?

Mimo jiné se ukázalo, že se slovem „svědectví“ máme trochu problém – představujeme si pod ním násilnou či povrchní „propagaci“ víry. Také jsme trochu stydliví, nejsme si sami sebou natolik jistí, abychom ještě přesvědčovali někoho jiného. Na druhou stranu v rámci rozhovoru zaznělo několik vyznání, která byla (mám za to) „svědectvím“, jen bychom na ně tento štítek nelepili.

Jak našemu svědectví může pomoci sbor či farář, k tomu nám na pracovní tabuli nakonec zůstalo:

- společenství (že tam někdo je, že mám kam přijít, společenství stejné smýšlejících, společenství víry, sdílení společných věcí, názorů);
- zvěst evangelia, modlitby, sdílení;
- smysl, optimismus, budoucnost;
- regulaci ve víře;
- plnění pracovních povinností faráře; aby byl přirozenou autoritou;
- pár dobrých křesťanů;
- biblické svědectví, kázání, zvěst o Kristu, biblický výklad, srozumitelná zvěst;
- bezpečí;
- dobré slovo, přijetí, společná víra;
- otevření otázek;
- spolunesení pochybností;
- kavárnička;
- pozitivní prostředí;
- plamen víry;
- setkávání nad Božím slovem;
- svědectví o Boží přítomnosti v každodenních situacích;
- zájem (o mě i o druhé);
- mít úkol;
- bohoslužby;
- posilu ve sdílení ve víře;
- lidská blízkost, otevřenost.

Jak vidno, společné rozhovory jsou velmi podnětné. Zveme vás k jejich pokračování, které plánujeme po novém roce.

Advent

Sestry a bratři, milí přátelé našeho sboru!

Vstoupili jsme do adventního období, které svou atmosférou může patřit k těm nejkrásnějším obdobím roku, ale zároveň se pro mnoho z našich současníků stává jedním velkým shonem a úprkem. Chtěli bychom Vám popřát, aby platilo spíše to první a aby pro Vás advent a vánoční svátky zůstaly slavnostním obdobím, kdy si víc než kdy jindy připomínáme Boží blízkost a naději, která přichází do našich životů, osvěcuje temné kouty, přemáhá temnotu. Abychom v tomto období nacházeli cestu k sobě, k druhým lidem i k Bohu.

(A když Vás při tom potěší i četba sborového dopisu, tím lépe.)

Za staršovstvo

Michal Povolný, kurátor
Martin Fér, farář

Návštěva faráře

Setkávat se s lidmi, navštěvovat je - ať už v době nemoci nebo jindy - patří ke službě faráře. Rád bych podotknul, že na návštěvy chodím rád a považuji je za podstatnou součást svého povolání ve sboru. Rád samozřejmě chodím především tam, kde o to lidé stojí. Navíc je v naší kartotéce stále ještě přes 500 členů a je těžko vybrat, kam dříve. Rád bych vás poprosil: pokud o návštěvu faráře stojíte, dejte mi o tom vědět. Rád přijdu. Dejte vědět i v případě, že o návštěvu stojí (nebo ji dokonce potřebuje) někdo z vašich blízkých. Návštěva může proběhnout i na faře.

Návštěvu je možno domluvit buď přímo (tel: 721-832-383, martin.fer@evangnet.cz), nebo vzkázat po presbýterech či jiných členech sboru.

Martin Fér, farář

Biblický koláč

Zkuste si na Vánoce upéct Biblický koláč. Budete si však při pečení muset udělat čas na čtení Bible! Nejprve přísady.

1. 300g – Soudců 5,25c
2. 150g – Soudců 14,18a
3. 6ks – Job 39,14
4. 4 pol. lžice – 1.Samuelova 14,25
5. 100g – 4. Mojžíšova 17,23
6. 200g – 1.Samuelova 30,12a (od každého druhu)
7. 300g – 1. Královská 5,2
8. 1/2 čaj. lžičky – Jeremjáš 6,20

9. hřebíček
10. muškátový oříšek

Příprava je následující. Přísady vyhledáme v Bibli a připravíme si je k ruce. Přísadu 1 šlehat, až je z toho pěna, potom přidáme přísadu 2 a posupně zašlehávat žlutou část přísady 3, až směs zesvětlí. Přidáme přísadu 4, nasekané přísady 5 a 6, přidáme prosátou přísadu 7 s přísadou 8 a ze všeho dohromady vypracujeme hladké těsto. Ušleháme tuhý sníh z bílé části přísady 3 se dvěma lžícemi přísady 2 a zamícháme do těsta.

Použijeme formu na biskupský chlebiček, vložíme ji papírem na pečení a naplníme těstem. Troubu předehřejeme na 180°C. Koláč pečeme 1 3/4 - 2 hodiny v nejnižší poloze roštu. Zkusíme, zda je upečený a po 5 min. vyklopíme. Nechte si chutnat.

Ale pozor, není to pro jednoho!

(převzato z „Javornického evangelíka“)

Výsledky anket

Martin FÉR

Spolu s minulým sborovým dopisem jste obdrželi Anketu o životě sboru. Shodou okolností otázky souvisely i s následující sérií rozhovorů, kterou vedeme. Sešlo se kolem třiceti odpovědí (z velké části od dětí, se kterými jsme na biblické anketu také prošli). Z ostatních věkových skupin odpovídali především ti starší (55 let a více – 6 odpovědí), generace 35–45 – 3 odpovědi. Předkládám výběr z otázek a odpovědí.

V čem vidím pro sebe nejdůležitější přínos sboru?

Setkávání ve společenství, přátelské vztahy, kázání, bohoslužby, možnost slyšet Boží slovo jako povzbuzení do dalších dní, pravidelný duchovní život, v setkávání, možnost setkávání s lidmi a Bohem – poučení z Bible pro život a možnost pomoci či nechat si pomoci od ostatních, zakotvení, společenství, vím kam patřím, mohou se zapojit děti i mládež, pořádají se hry a soutěže, hostiny, sborové dny.

Jaké jsou silné stránky našeho sboru?

Nekonfliktnost, schopnost zapojit se do nutných akcí (rekonstrukce), líbí se mi občasné zařazování biblických kázání pro děti, kladně hodnotím vydávání „sborových dopisů“, návštěvnost bohoslužeb a obětavost, kázání našeho faráře, solidní zázemí – kostel, fara, farář, mládež, mobilizace pro zajištění chodu sboru v těžké době při odchodu bývalého kazatele, celkem dost mladé generace, široký sborový život.

Jaké jsou slabé stránky našeho sboru?

Někdy málo osobního zájmu o druhé, jejich osobní starosti a potíže, málo času, více se navzájem poznat by neškodilo, neumím posoudit, nízká spiritualita a křesťanské sebevědomí.

Co by se mohlo dít ve sboru častěji?

Snad by se mohly zkusit biblické hodiny nebo podobná forma vzdělávání nad Bibli, pěvecký sbor, ekklésia, přednášky, jsem spokojený, více slavností, sborové dny s hosty, maxihostiny zdarma.

Na co by se měl klást větší důraz než dnes?

Zájem o obsah, otevřenost na venek, propojování vztahů mezi sbory, nikde není kalich, pěvecký sbor, více mladých rodin, častější zařazování písní z evangelického zpěvníku, výchova dětí – aby pro ně bylo společenství autoritou, měl bych klást větší důraz na bohoslužby.

Pozvánka

6.–16. prosince 2013

MARATON PSANÍ DOPISŮ

Připojte se k tisícům lidí po celém světě a napište dopis na podporu nespravedlivě vězněných, pronásledovaných nebo utlačovaných lidí!

**Ve středu 11. prosince 2013
od 19 hodin**

ve sborovém sále Českobratrské církve evangelické
Husova ulice 16

v rámci večera **Ekklésia**
při kterém bude hostem **Martin Balcar**,
vedoucí oddělení kampaní Amnesty International ČR

Martin Balcar promluví o práci AI a o projektu Maraton psaní dopisů - a poté bude možnost psát dopisy, které někomu mohou změnit život...

podebrady.evangnet.cz

www.amnesty.cz/maraton

Stalo se

• Již desátá Poděbradská evangelická pouť se konala 7. září a vedoucí katedry Starého zákona Martin Prudký při ní poutavě mluvil o významu překladu Bible kralické. Přítomno bylo kolem osmdesátky místních i přespolních.

• Manželé Irena a Petr Niederlovi oslavili zlatou svatbu, při bohoslužebném shromáždění pod vedením Pavla Dvořáčka si 14. září připomněli a obnovili své manželské sliby. Přejeme mnoho zdaru do dalších let!

• Tradiční zářijové setkání mládeže na Sióne se i opět konalo a bylo spojeno se seniorským setkáním mladší mládeže v Kutné Hoře, od nás byli přítomni dva mladí mládežníci (konfirmandi).

• Do Poděbrad se přišťehovala další barmáská rodina a při té příležitosti jsme uspořádali sborový den o Barmě. Hostem byla ředitelka barmáského centra v Praze, paní Sabe Soe. Díky ní jsme se ledacos o Barmě dozvěděli. Také jsme si mohli s „našimi“ barmánci popovídat a dozvědět se, jak se k nám dostali.

• Konfirmační cvičení probíhá skoro každé úterý od půl čtvrté, bohužel časové okno, které máme (40 minut) je dost krátké, snad se časem najde jiné řešení. Konfirmandů je sedm (z toho tři se účastní již druhým rokem).

• První říjnový víkend se konal Sjezd evangelické mládeže v Jindřichově Hradci. Sjelo se na něj několik stovek mládežníků z celé republiky, z Poděbrad dva. Téma zastřešující jednotlivé přednášky, dílny, workshopy, koncerty, divadla znělo „Na jednom poli“.

• Nechali jsme si vypracovat energetický audit budovy fary, abychom mohli naplánovat pokračování rekonstrukce fary s cílem snížit její energetickou náročnost a sehnat za tímto účelem případně i dotační prostředky z veřejných zdrojů.

• Proběhl konvent Poděbradského seniorského, který zvolil seniorem poděbradského faráře Martina Féra. Ten doufá, že jeho nová funkce nebude sboru výraznou zátěží, nicméně nějaký zásah do sborového života to znamenat bude, především co se týče občasných nepřítomností při nedělních bohoslužbách, kdy bude mít povinnosti v jiných sborech.

• 10. listopadu se konal další sborový den, tentokrát s Michalem Kittou, farářem v Hronově. Tématem byla „Evangelická identita“. Několik citátů z přednášky naleznete ve vedlejším příspěvku.

• S tématem identity souvisely i rozhovory o životě sboru, které jsme na základě výzvy synodu začali i v našem sboru vést. Rozhovory se zatím daří. Závěry neděláme.

• Vzhledem ke krátkému úternímu času pro konfirmační cvičení jsme uspořádali „noc s konfirmandy“, kdy jsme si pustili film „Druhá tvář neděle“.

• Město uspořádalo Všeobecnou poděbradskou výstavu, která představuje organizace a spolky ve městě působící. Zapojeny jsou i církve, informační panel krátce ve fotografiích představil historii a současnost i našeho sboru.

Sborový den s Michalem Kittou

výběr citátů z přednášky o evangelické identitě

• Fortelná, poctivá identita je vzácnost. Lidé ji snadno pozbývají.

• Křesťanská identita by měla být nadřazena identitě evangelické. V každé identitě se totiž skrývá polemika. Evangelická se vymezuje vůči katolické či pravoslavné. Křesťanská všechny tři zmíněné spojuje. Mám být více křesťan a až pak evangelík.

• Věroučná evangelická identita se dobře pozná při výjezdech do zahraničí, kdy si velmi zakládáme na hlubokém porozumění s církvemi reformovanými a luterskými.

• Církevní folklor si zčásti zakládá na demonstrování anarchii, jako by to bylo typicky evangelické, a z části na pořádku pod heslem: „Podrž řád a řád podrží tebe!“

• Evangelickou identitu tvoří liturgická agenda. Je-li liturgie střídá, neznamená to, že není. Kapitál jednoduché a srozumitelné značky.

• Evangelickou identitu vytvářejí společně písně. Tyto písně je možné charakterizovat i tak, že na rozdíl od jiných církví nerezignovaly na rým a příběh, na kvalitu slova a nestaly se jen proklamací, zpívanými náboženskými

hesly. Jsou to zásadně písně společné, písně lidu. Nikoli exhibice sólových zpěváků.

• Evangelická identita je profilována vzděláním. Naši kazatelé většinou získávají vzdělání na stejném ústavu – Evangelické teologické fakultě. Už stovky let nemáme apriorní odpor k univerzitnímu vzdělání, což některé církve mají. K naší identitě patří, že „Pravda (Páně) vítězí“, pravdy není třeba se bát, „poznejte pravdu a pravda vás osvobodí.“ Ale pro některé církve platí „pravda = komplikace jednoduchých pravd“. Metodicky jde o vztah k pochybnostem – zda nám pochybování může přinést užitek a přiblížit nás k pravdě, či ne. K naší tradici patří, že pravda je argument čísla jedna!

• Pluralita a koexistenci různých stanovisek. V evangelické církvi je možné se přít a zůstat bratry a sestrami. Nehraje se na falešnou jednotu. Je možné kritizovat autority.

• Není jakási zvláštní schizofrenie mezi církevním a necírkevním.

• Vášnivá touha po korektnosti. Vyvarovat se populismu, nepřesnosti, fint a laciných pravd.

• Svobodu nedokážeme uvádět v soulad s odpovědností.

• Individualismus, do kterého nás uvrhla renesance a reformace, je nám často záminkou k prosazování sebe sama.

• Písmáctví je už téměř prázdný pojem. Zápas o zapojení laiků v církvi byl vítězně vybojován, ale na průměrné katolické mši se laiků podílí víc.

• Kdybych chtěl beze slov někomu ozřejmit evangelickou identitu, věnoval bych mu cédéčko Johanna Sebastiana Bacha.

Pozvánka

Lednová ekumenická setkání

V letošním roce jsme zavedli tradici lednových ekumenických setkání, která se konala tři na různých místech a kázal host z jiné církve. I v příštím roce chceme v této tradici pokračovat, proto jsme s kazateli ostatních církví naplánovali tato setkání:

- **15. ledna 2014** od 18:30
v kostele Církve československé husitské káže br. probošt Hronek
- **22. ledna 2014** od 18:30
v Bételu (Církev bratrská) káže Martin Fér
- **29. ledna 2014** od 18:30
na faře Církve římsko-katolické káže Petr Geldner

Součástí setkání bude také krátká informace o tom, čím naše společenství žijí (vždy něco za hosta a něco za hostitele).

adresa: Českobratrská církev evangelická
Husova 141
Poděbrady, 290 01
telefon: 325-612-638
mobil: 721-832-383
email: podebrady@evangnet.cz
web: <http://podebrady.evangnet.cz>
účet: 2400286385/2010 (FIO Kolín)

adresát: